

Ketouvim (hagiographies) - Proverbs

Chapter 7

7,1	בני, שמר אמרי; ומצותי, תצפן אתך.
7,2	שמר מצותי וְחִיה; ותורתִי, באישון עיניך.
7,3	קשרם על-אצבעותיך; כתבם, על-לוח לבך.
7,4	אמר לחכמה, אחתי אתי; ומדע, לבונה תקרא.
7,5	לשמרך, מאשה זרה; מנכחיה, אמריה החליקה.
7,6	כי, בחלון ביתי-- בעד אֲשַׁנְבִי נשקפתי.
7,7	וארא בפתאים, אבינה בבנים-- נער חסר-לב.
7,8	עבר בשוק, אצל פנה; ודרך ביתה ויצעד.
7,9	בנשף-בערב יום; באישון לילה, לאפלה.
7,10	והנה אשה, לקראתו; שית זונה, ונצבת לב.
7,11	המיה היא וסכרת; בביתה, לא-ישכנו רגליה.
7,12	פעם, בחוץ--פעם ברחבות; ואצל כל-פנה תאָרַב.
7,13	והחזיקה בו, ונשקה לו; העזה פניה, ותאמר לו.
7,14	זבחי שלמים עלי; היום, שלמתי גִּדְרִי.
7,15	על-כן, יצאתי לקראתך; לשחר פניך, ואמצאָךְ.
7,16	מרבדים, כבדתי ערשי; חטבות, אטון מצרים.
7,17	נפתי משכבי-- מר אהלים, וקנמון.
7,18	לכה נהוה דדים, עד-הבקר; נתעלסה, באַהֲבִים.
7,19	כי אין האיש בביתו; הלך, בדרך מרחוק.
7,20	צרו-הכסף, לקח בידו; ליום הכסא, יבא ביתו.
7,21	הטתו, ברב לקחה; בחלק שפתיה, תדיחנה.
7,22	הולך אחריה, פתאם: כשור, אל-טבח יבא; וכעֶכֶס, אל-מוסר אָוִיל.
7,23	עד יפלח חץ, כבדו-- כמהר צפור אל-פח; ולא-ידע, כי-בִּנְפֹשׁוֹ הוא.
7,24	ועתה בנים, שמעו-לי; והקשיבו, לאמרי-פי.
7,25	אל-ישט אל-דרכיה לבך; אל-תמע, בגתיבותיה.
7,26	כי-רבים חללים הפילה; ועצמים, כל-הַרְגִיה.
7,27	דרכי שאול ביתה; ירדות, אל-חדרי-מות.